

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 27 Września r. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Moskwa dnia 9 września.

(z Ruskiego Inwalida.)

Dnia wczorajszego był bal u Xiażęcia *Razguzy*. NAYJAŚNIEYSI CESARSTWO ICHMOŚĆ udarowali go Wysoką Swą obecnością.

Tegoż dnia dany był spektakl w wielkim CESARSKIM Teatrze. Celnieysze Towarzystwo Moskiewskie i wszyscy znajdujący się tu znakomitsi cudzoziemcy napełniali salę. Nie wybor sztuki i nie piękność wspaniałego gmachu spowodowały na ten raz tak wielką liczbę widzów: wszystkim było wiadomo, że CESARZ ICHMOŚĆ i CESARZOWA JETMOŚĆ, zaszczytą ten spektakl Swą obecnością; wszyscy też w niecierpliwym zostawali oczekiwaniu. Za ukazaniem się NAYJAŚNIEYSZYCH CESARSTWA ICHMOŚĆ, zagrzmiły odgłosy długo powtarzających się okrzyków *ura!* z hucznymi oklaskami.

St. Petersburg d. 18 września.

(z Gazety Senackiej.)

Przez najwyższe dyplomata, wydane w Moskwie:

D. 21 sierpnia, rzeczywisty radca stanu, sekretarz stanu, *Marczenko*, nayłaskawiey udarowany brylantowaną ozdobą orderu *ś. Anny* 1szej klasy.

D. 22 sierpnia, nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu *ś. Jędrzeja Apostoła pierwszego wezwania*: generał piechoty, Hrabia *Liwen*, poseł nadzwyczajny i pełnomocny J. C. M. przy dworze Brytanii Wielkiej; Hrabia *de la Ferrièrre*, Królewsko-francuzki poseł nadzwyczajny i pełnomocny przy dworze Rosyjskim; i generał inżynierów, Hrabia *Suchtelen*, poseł J. C. M. przy dworze sztokolmskim.

Generał porucznik, Hrabia *Liwen*, kurator uniwersytetu dorpackiego, i radca tajny, senator *Muchanow*, nayłaskawiey udarowani brylantowaną ozdobą orderu *ś. Alexandra-Newskiego*.

Hrabia *Blom*, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny N. Króla Jmci Duńskiego i generał porucznik, *Szeler*, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny N. Króla Jmci Pruskiego, nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu *ś. Alexandra-Newskiego*.

Nayłaskawiey udarowani brylantową ozdobą orderu *ś. Anny* 1szej klasy: generał adjutant Hrabia *Orłow*; generał adjutant *Martynow*; generał adjutant, naczelnik 3ciey dywizyi grenadyerskiej *Chrapowicki*; generał major, *Chowen*, naczelnik 5tey dywizyi artylleryjskiej; generał major *Friederici*, dyrektor miasta Pawłowska; generał major, *Pietrow*, dowódca 2giey brygady osiedlonej 1szej dywizyi grenadyerów; generał major *Mieziencow*, dowódca osiedlonej dywizyi buhskiej ułańskiej.

Nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu *ś. Anny* 1szej klasy: generał adjutant *Istienjew*; generał adjutant *Szipow* 1szy; generał major artylleryi, *Szulman*, naczelnik 7mej dywizyi artylleryjskiej; generał major *Szuryn*; generał major *Chrapowicki*; generał major *Korowkin*; generał major *Majewski*; rzeczywisty kamerher dworu J. C. M. Xiażę *Gagarin*; generał major, *Deljanow*,

dowódca 2giey brygady 2giey dywizyi huzarów; generał major *Szegman*, dowódca 3ciey brygady połączoney w 5tym korpusie piechoty; generał major, *Freigang*, dowódca 1szej brygady 2giey dywizyi grenadyerów; rzeczywisty radca stanu *Chrystyan Bek*, zostający w ministeryum spraw zewnętrznych.

Nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu *ś. Włodzimierza* 2giey klasy wielkiego krzyża: radca tajny Hrabia *Lawal*; radca tajny *Malinowski*; generał major artylleryi *Zacharzewski*; generał major *Jefremow* 1; generał major *Wołkow*; generał major *Timosiejew*; generał major *Berchman*; generał major *Troszczyński*; generał major *Aleksiński*; generał major *Fabr*; rzeczywisty radca stanu *Dymitr Daszkow*; rzeczywisty radca stanu moskiewski poczt-dyrektor *Ruszkowski*; rzeczywisty radca stanu poczt-dyrektor małorossyyski *Mielnikow*; rzeczywisty radca stanu litewski poczt-dyrektor *Bucharcki*; rzeczywisty radca stanu *Perowski*.

D. 2 września, nayłaskawiey udarowani brylantowaną ozdobą orderu *ś. Anny* 1szej klasy: rzeczywisty radca stanu, *Bezobrazow*; gubernator cywilny moskiewski, i rzeczywisty radca stanu, *Pollawanow*, dyrektor komissyi budowniczej w Moskwie.

Dnia 22 sierpnia: arcy-biskup finlandzki, doktor teologii, *Tengstrom*, nayłaskawiey udarowany brylantowaną ozdobą orderu *ś. Anny* 1szej klasy; członek senatu finlandzkiego, landsgewling *Fon Bornu*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu *ś. Włodzimierza* 2giey klasy; rzeczywisty radca stanu, finlandzki poczt-dyrektor, *Łado*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu *ś. Anny* 1szej klasy.

Przez najwyższy ukaz J. C. M. do Rady Państwa, wydany d. 22 sierpnia, sprawujący obowiązki sekretarza Państwa, radca tajny, *Olenin*, nayłaskawiey mianowany sekretarzem Państwa, z pensją do tego urzędu przywiązaną, t. j. po 12,000 rubli na rok, prócz wyznaczeń, pobieranych przezeń teraz z innych miejsc, wyłączając tylko pensją i pieniądze stołowe, wypłacane jemu z kancelaryi Państwa, jako sekretarzowi stanu, które odciążają być strzymane.

W najwyższym ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod 22 sierpnia wyrażono: „Przez potwierdzoną przez Nas dnia 17 czerwca roku teraźniejszego konfirmacją Główno-dowodzącego 1szem wojskiem Generał-Feldmarszałka Hrabiego *fon-der-Osten-Sakena*, olwipolskiego huzarskiego pólku kornet *Dowgird*, sądem wojskowym za pojedynynek z majorem tegoż pólku *Szamszewym*, który od otrzymaney w nim rany umarł, pozbawiony został rang, szlachectwa i zesłany do Syberyi na zaludnienie. Uważając teraz, że *Dowgird* zrobił to przestępstwo z przyczyny młodości wieku, Rozkazuję uwolnić go z zesłania na zaludnienie i nie przywracając szlachectwa, odesłać do wiedzy wojskowej, dla przeznaczenia do oddzielnego korpusu kaukaskiego w stopniu szeregowego, do odznaczającej się wysługi.”

Przez Najwyższe Ukazy J. C. M. do Kantoru Dworu, w dniu 22 sierpnia wydane, zostający w wiedzy ministeryum spraw zagranicznych: rzeczy-

wisty radca stanu *Alexander Buthakow*, radca stanu *Baron Moltke*, radca kollegialny *Xiąże Jerzy Trubecki*, radcy dworu *Baron Stroganow* i *Hrabia Buturlin*, oraz assesor kollegialny *Hrabia Załuski*, Nayłaskawiey wyniesieni do stopnia kamerherów dworu J. C. M.; a radca honorowy *Donaurow* sekretarz kollegialny *Xiąże Sergiusz Golicyn*, translator *Totstoy*, 14tey klasy *Waleryan Hrabia Zubow*, aktuariusze: *Joachim Xiąże Mieszczerski*, *Xiąże Sattykow* i *Xiąże Dymitr Wołkoński*, do stopnia kamerjunkturów.

Półkownicy odstawni *Paweł Rżewski* i *Xiąże Michał Dondukow-Korsakow*, Nayłaskawiey wyniesieni do stopnia kamerherów dworu J. C. M.

Radca kollegialny, *Czyzerin*, będący w stopniu kamerjunkra i zostający w wiedzy kollegium Państwa stosunków zewnętrznych, wyniesiony do stopnia kamerhera dworu J. C. M.

Będący translator w moskiewskim archiwum kollegium Państwa spraw zagranicznych, *Jan Muchanow*, wyniesiony do stopnia kamerjunkra dworu J. C. M.

Panny *Barbara Duninówna*, córka jenerała jazdy, i *Barbara Bachmietiewna*, córka jenerała piechoty, Nayłaskawiey mianowane freylinami dworu NN. CESARZÓWYCH.

Xiężna Zajęczkowa, małżonka zmarłego *Xiążenia* Namiesznika Królestwa Polskiego i *Hrabina Zamoyska*, małżonka Prezydenta senatu Królestwa Polskiego, Nayłaskawiey mianowane Damami stanu NAYJAŚNIEJSZYCH CESARZÓWYCH.

Dnia 23 sierpnia, rzeczywisty radca stanu, *Berg*, zostający w wiedzy ministerium spraw zewnętrznych, mianowany kamerherem dworu J. C. M.

Naywyższe Reskrypta.

Do Jego Królewskiej Wysokości Naczelnie zarządzającego drogami komunikacyi Xiążenia Alexandra Wirtemberskiego.

Przejrzawszy przedstawienie WASZEY KRÓLEWSKIEY WYSOKOŚCI pod dniem 15 tego miesiąca, w którym wyłożone są środki, przez Was obrane, dla zabezpieczenia spławu w przyczyny zdarzoney teraz niezwyčajnie małej wody, ze szczególném zadowoleniem widzę, że WASZA WYSOKOŚĆ, przez osobiste swoje rozporządzenia, położyłaś ośnowę do oddalenia zdarzonych i przewidywanych zawad do powodzenia terazniejszego spławu, i za przyjemny obowiązek Sobie poczytuje, oświadczyć WASZEY KRÓLEWSKIEY WYSOKOŚCI, za taką WASZĄ niezmordowaną pieczołowitość około pożytków Państwa, MOJĘ zupełną wdzięczność.

Na autentyku napisano własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką: NIKOŁAJ.

*Pałac Pietrowski
d. 24 lipca 1826 r.*

Do P. Zarządzającego Ministerium stosunków zewnętrznych, rzeczywistego radcy tajnego, Hrabiego Nesselrode.

Hrabio Karolu Bazylewiczu!

Talenta wasze i odznaczające się w służbie Ojczyzny trudy, zwracają na was szczególne względy Nayukochańskiego Brata NASZEGO, w Bogu spoczywającego CESARZA ALEXANDRA I. Wy mieliście szczęście wypełniać mądrą wolę JEGO w naystaśniejszych epokach błogosławionego JEGO Padowania. Teraz wy ciągle usprawiedliwiacie JEGO wybor i zaufanie, i już zdołaliście dowieść i NAM niezmiennej waszej gorliwości dla Tronu. Przez to, a równie i roztropnemi rozrządzeniami w ważnym wydziale, wam powierzonym, zjednaliście Sobie zupełne prawo do łaski NASZEY. Na okazanie której, wybraliśmy dzień NASZEY Koronacyi. Rozkazujemy przez Ukaz, teraz wydany do Ministerium Skarbu, bez przykładu dla drugich, wyznaczyć w gubernii Tambowskiej, osobny, szczególne wygody obemyjający, obręb ziemi, i NADAJEMY go wam w wieczne władanie. Ta nowa nagroda, przechodząc ed pokolenia do pokolenia, niech zachowuje w pośród potomstwa waszego pochlebą dla was pamięć służby, odznaczoney przez jednego z prawdziwie WIELKICH MONARCHÓW i pa-

mięci NASZEY ku wam łaski. Zostajemy na zawsze ku wam przychylni.

Na autentyku podpisano własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką: NIKOŁAJ.

*Moskwa sierpnia
22 d. 1826 roku.*

Do Głównego w woysku Medycznego Inspektora, Radcy Tajnego, Baroneta Wilje. Baroncie Jakubie Bazylewiczu!

Gorliwemi trudami i pieczołowitością waszą w doprowadzeniu woyskowo-medycznej części do tego stopnia urzędzenia, na jakim się ona teraz znajduje, nabyliście prawa do MOJEY wdzięczności, na okazanie której, przesyłając przy tém brylantami ozdobioną tabakierę z Cyfrą MOJEGO IMIENIA, zostaje ku wam przychylnym.

Na autentyku podpisano własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką: NIKOŁAJ.

*w Moskwie września
2 dnia 1826 roku.*

Ruski Inwalid zawiera z Moskwy pod 7 września: „Ostatnie wiadomości, otrzymane od jenerała *Jermotowa* nie pozwalają już powątpiwać o nieprzyjajnych ku nam chęciach Rządu Perskiego. Pod dniem 29 przeszłego sierpnia, jenerał *Jermotow* uwiadamia Pana Naczelnika Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, iż nieprzyjaciel zajął woyskami swémi *Elisawetpoł*, i wszedłszy do Szemnadilskiej dystancyi z częścią swej jazdy, przyłączył do niej więcej dwóch tysięcy zbuntowanych mieszkańców i niejaką liczbę jazdy z *Eriwanu*; ta ostatnia przeprowadzała wystanę przez *Abbas-Mirzę* dla zbuntowania *Kachety*, zbiegłego *Carewicza Gruzińskiego Alexandra*.

Jenerał major *Xiąże Madatow*, rozłożony z oddziałem nad rzeką *Akstaq*, poszedł w nocy, w zamiarze niespodziewanego napadnięcia na nieprzyjaciela. ale zbliżywszy się doń oświecie, nie znalazł już nieprzyjacielskiego obozu, a postrzegł go, uszykowanego na górach. Jednego batalionu i kilku działowych wystrzałów dosyć było dla zmuszenia nieprzyjaciela do ucieczki: ale niedostatek jazdy nie dozwolił nam korzystać z tego powodzenia; jednakże *Armeni* blisko położonych wiosek schwycili jedną uciekającą kupę. *Mustafa*, były Chan Szyrwański, zebrawszy buntowników, i będąc posiłkowany przez jazdę perską, zajął wieś *Aksę*, z której został wygnany, z wielką stratą, przez jenerał majora *fon Krabbe*.

Surchay, były Chan Kazsumyski, przez *Abbas-Mirzę* przystany, niedopuszczony do dawniejszej posiadłości swojej przez jenerała majora *Astan-Chana*; ten ostatni, wierny i poświęcony Rossyi, przystał do woysk naszych starszego syna swojego we 300 ludzi jazdy.

Akuszyńcy, otrzymawszy od *Abbas-Mirzy* buntowniczą odezwę, odmówili stosować się do niej, i przestali ją do jenerała *Jermotowa*. Usiłowania *Abbas-Mirzy*, zbuntować *Dagestan*, części mi zupełnie zostały.

Tymczasem *Sardar Erywański*, oczekując przybycia *Abbas-Mirzy* z wielkimi siłami, niczego nie przedsięwzię.

Posel nasz, jenerał major *Xiąże Monszykow*, ze wszystkimi urzędnikami poselstwa i urzędnikami dawniejszey misyji naszej, zatrzymani są przez Rząd Perski w Erywanie, i wszelka z nim komunikacya przecięta.

Dnia 11 terażniejszego września, z powszechnym żalem, umarł w St. Petersburgu, radca tajny, senator i różnych orderów kawaler, *Hrabia Sergiusz Piotrowicz Sattykow*. (P. P.).

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa d. 2 października.

(z Gasety Warszawskiej.)

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ i KRÓL, postanowieniem SWEM z dnia 20 z. m. w Moskwie wydaném, nayłaskawiey mianować raczył kawalerami orderu *ś. Stanisława* klasy 1, JP. *Wyczechowskiego*

Prezesa Sądu Appellacyjnego Królestwa Polskiego, klasy 2giey JP. *Lubińskiego* Sędziego Appellacyjnego.

Postanowieniem z dnia tegoż JP. Ignacy *Turkuł*, dyrektor kancelaryi sekretaryatu stanu, i Kamerjunker Dworu Królestwa Polskiego, najścisławiey mianowany został Szambelanem tegoż dworu.

FRANCYA.

Paryż d. 11 września.

(Journal de St. Petersburg).

Ostatnie dni miesiąca sierpnia odznaczyły się mnóstwem wypadków straszliwych, które dotknęły rozmaite punkta departamentu Aveyron. D. 26 wieczorem, okropna burza przeżyła niezmierną przestrzeń kraju, zostawując po sobie klęski i spustoszenie. Pomiędzy kantonami, które najwięcej zdaje się ucierpieć, przytaczają szczególnie kanton *Conques*, w okręgu *Rodez*. Małe to miasteczko ze swoim obwodem, całkowitem zniszczeniem było zagrożone. Nawałnica zaczęła się około godziny wtórey z południa, z taką gwałtownością, iż potoki w kilka chwil z deszczu powstałe obaliły dwa domy, z których w jednym były cztery osoby; trzy kobiety i jedno dziecko: pierwsze zagrzebane zostały w gruzach; dziecię zaś uniesione wodą, toczyło się po ruinach aż do bramy kościelney, gdzie przez szlachetne poświęcenie się dwóch mieszkańców zostało wyratowane; ci bowiem, sami zaparci w swych domach, nie lękali się wyskoczyć przez okna, dla wyrwania go z nieuchybney śmierci. Inna znowu osoba porwana została przez potok w okolicach *Conques*, i zanieśiona do rzeki *Dourdon*, gdzie jej ciało znaleziono. Winnice i drzewa powyrywane, mury klasztorne uszkodzone, sprzęty aż do skały pozanoszone, tamy, groble i wszystkie prawie młyny zniszczone, taki jest skutek owej klęski. Szkody są niezmierne.

Sąd policyi poprawczy wydał kilka wyroków tyczących się biografii in 32. P. *Monglave* autor biografii członków izby parów skazany został na opłatę 100 fr. P. *Berraud* drukarz i *Therry* księgarz, skazani zostali na miesiąc więzienia i 100 fr. opłaty. — P. *Raban*, autor innej biografii członków izby, skazany został na 4 miesięczne więzienie i 500 fr.; *Barthelemy* drukarz, na dwa tygodnie więzienia i 100 fr.; *Samson* i *Poulton* księgarze, każdy na miesiąc więzienia i 100 fr. opłaty. — P. *Raban* jako autor książki pod tytułem: *La femme jesuite*, skazano na 3 miesięczne więzienie, a *Berraud* drukarz i *Samson* księgarz, każdy na tyleż miesięcy więzienia i 100 fr. opłaty.

Dziennik *Dolnego Renu* zawiera artykuł następujący:

„Kilku Xięży z prawego brzegu Renu osiadło przed kilką laty w dawnym klasztorze *Rekolletów*, w *Bischemberg*; od owego czasu, liczba ich powiększyła się tak, iż ufurmowali zgromadzenie. Zakon ten, znany w Rzymie i Neapolu pod nazwiskiem *Ligorystów* albo *Redemptorystów*, ma jeneralnego wikarego i główny klasztor w Wiedniu. Fundusze przysłane z Niemiec posłużyły im do osadowienia się w Alzacji. Oycowie ci, odtąd jak zostają w tym departamencie, żyli w największym odosobnieniu, póki nie udali się na misję do *Haguenau*.

„Odwiędzając ich prefekt, gdy znalazł, iż ci cudzoziemcy nie dopełnili żadnego z warunków, wymaganych do znajdowania się we Francji: nie otrzymali bowiem żadnego upoważnienia od rządu, na zostawanie w granicach francuzkich, zniewolił do powrotu do kraju; dziś przeto, wyjąwszy dwóch zakonników, z których jeden rodem francuz, pozostałych dla urządzenia interesów pomienionego zgromadzenia, wszyscy się wynieśli do swoich klasztorów, w Wiedniu i Szwajcaryi.“

— Dnia 15 września. —

(z teyże gazety).

Mylną jest rzeczą, powiada dziennik *Gwia-*

zda, jakoby rada stanu w Hiszpanii, została odmieniona w teraźniejszey swey ustawie. Jedna tylko nowa odmiana jest w tém, iż rada ministrów zgromadzać się ma dwa razy na tydzień, pod prezydencyą naydawniejszego sekretarza stanu.

Wielu lekarzy Hawańskich, probowało leczenia żółtey gorączki, przykładaniem lodu do wszystkich części ciała; powiadają, iż ten środek powszechnie się udawał.

Teraz co wieczór przyływa do portu w *Ajaccio* dosyć znaczna liczba statków genueskich, powracających z połowu koralu w zatocze, gdzie ten zwierzkrzew znajduje się w daleko większej obfitości, aniżeli na brzegach Barbaryi.

P. *Fver*, członek izby deputowanych, umarł teraz w Paryżu, w 56 roku życia. Pozostały po nim wdowa, córka jenerała *Dagoberta* i sześćoro dzieci. Społeczność traci w nim jednego ze swych członków nayszczytniejszych, a monarchija naygorliwszą podporę.

— Dnia 21 września. —

(z Gazety Pruskiej Stanu.)

Biskup Strażburski X. *Tharyn*, przybył do Paryża, dla objęcia swojego obowiązku około wychowania Xiążcy *Bordeaux*. Powiadają, iż prosił Króla przed opuszczeniem swojego biskupstwa o pozwolenie, aby mógł przez kilka miesięcy wypróbować siebie, azali wszystkim warunkom nowego obowiązku zadosyć uczynić potrafi lub nie. Podobnie i *Bossuet* postąpił, gdy mu powierzono zostało wychowanie *Delfina*.

Zawczora dla P. *Canning* dany był u ministra spraw zagranicznych obiad dyplomatyczny na 50 osób.

Paryż d. 15 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Jenerał Major *Baron Cambaceres*, brat Xiążcy i Kardyнала tegoż nazwiska, umarł dnia 5 b.m. Urodził się dnia 13 listopada 1778 w *Montpellier*, i niemając jeszcze 15 lat skończonych, wszedł w służbę wojskową.

— Dnia 17 września. —

Wczora, jako w rocznicę śmierci *Ludwika XVIII.* odprawiło się uroczyste żałobne nabożeństwo w Kościele *S. Dyonizego*. Znajdowali się na niem: *Delfin*, Xiąże *Orleanu*, Xiąże *Chartres*, Posłowie zagraniczni, Marszałkowie, oraz niektorzy Parowie i Deputowani.

Dnia 20 b. m. *Delfin* wyjedzie do *Luneville* i *Metz*, a dnia 29 b. m. uda się na powrót do tutejszey stolicy.

Dziś po południu przybył tu Pan *Canning* z małżonką swoją z *Londynu*, i stanął w domu Poła Angielskiego. Krótko ma bawić, i za 5 tygodnie wrócić do *Londynu*, dokąd go interessa wydziału jego powołują. Zdaje się atoli, iż niekiedy przyjeżdżać będzie do *Paryża*, dla odwiedzenia małżonki swojej, która 3 miesiące zabawi.

Minister spraw zagranicznych dał dnia 14 b. m. wielki obiad dla sprawującego interessa Cesarza *Brazylijskiego*.

Zapewniają (pisze Gazeta wychodząca w *Bordeaux*), iż wojsko Francuzkie, stojące w okolicach *Kadyxu* weszło do tego portu. Inni twierdzą, iż na okrętach popłynie do Francji, a tylko jazda i artyllerya udadzą się przez *Madryt*. Dodają, iż pułki Szwajcarskie powrócą z Hiszpanii, a na ich miejsce pójdą z Francji 2 pułki piechoty i 4 pułki jazdy. Taż Gazeta donosi, iż pewny Francuz, bawiący za interesami skarbowemi w *Madrycie*, otrzymał polecenie rozpoczęcia ważnych układów z rządem Hiszpańskim. Idzie o to, aby u Króla Hiszpańskiego wyjednać odstąpienie wyspy *Minorki* dla zakonu Maltańskiego. Zakon ten ma się obowiązać zastanianie brzegi Hiszpańskie od napadu krajów barbaryjskich, i wrzec się dochodów z posiadłości swoich na półwyspie, które od r. 1796 na skarb zabrano. Nakoniec, jeden z członków rodziny Królewskiej Hiszpańskiej ma być Wielkim Mistrzem wspomnionego zakonu.

Dziennik *Biała Chorągiew* zawiera następu-

jącą wiadomość: „dnia 28 sierpnia zawinęły do portu *Lisbony* 4 okręty liniowe Angielskie, 2 fregaty i 5 brygów, z ośmiotysięcznym wojskiem, które ma zostawać na okrętach do dalszego rozkazu, nie wdając się w nic, jeśli spokojność w mieście nie będzie przerwana.“

— Dnia 13 września. —

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Na ulicy piekielnej (*rue d'enfer*) niepokoiły mieszkańców przez dni trzy niewidzialne strachy, ale w końcu udało się Kommissarzowi Policji schwycić ich sprawcę. Był to cieśla na tej samej ulicy zamieszkały.

Policja w Lugdunie odkryła bandę złodziei; należały do niej kobiety i 15-letnie chłopcy.

— Dnia 18 września. —

(z Monitora Warszawskiego.)

W miejsce zmarłego astronoma *Piazzi*, profesor *Decandolle* w *Montpellier*, wybrany został na korrespondującego członka akademii. Miał 21 głosów więcej za sobą jak *Pan Olbers*, w *Bremie*.

Pan de St. Haouen, wynalazca nowego telegrafu nocnego, doświadczonego w roku 1822 na linii z *Paryża* do *Orleanu*, a później użytego pod opieką *Xięcia Wodza* Naczelnego przy uderzeniu na *Kadyx*, przed niedawnym czasem wezwany został przez *Pana Huskisson* do *Anglii*, aby ministeryum udzielił system znaków, który, jak zdaje się, nie podobał się we *Francji*. Śmierć zaskoczyła go w ostatni piątek po przybyciu do *Calais*, w tej chwili, gdy chciał wsiadać na okręt dla pomyślenia do *Dover*.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 20 września:

(z Gazety Pruskiej Stann.)

NN. Cesarstwo Ichmość, dzisiaj z południa, w pożądanym stanie zdrowia, z *Wienzierl* tu przybyli.

W sobotę dnia 16 września przybył *Arcy-Xiąże* *Palatyn* z *Arcy-Xiężną* małżonką swoją; w niedzielę d. 17 przybyli *Najjaśniejsza Arcy-Xiężna*, *Xiężna Parmeńska*, z *Xięciem Reichstadt*, w poniedziałek d. 18, *Arcy-Xiąże Ferdynand*, następca tronu; *Arcy-Xiąże Franciszek Karol* z *Arcy-Xiężną Zofią*, małżonką swoją; we wtorek dnia 19 *Xiąże Antoni Saski*, z *Arcy-Xiężną Teresą*, małżonką swoją; wszyscy wysiedli do zamku.

Xiąże Metternich, *Kancelarz* domu, dworu i stanu *J. C. K. A. M.*, dzisiejszej nocy, przez *Innsbruck*, *Salzburg* i *Wienzierl*, z *Johannisberga* tu powrócił.

Presburg d. 12 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Na sessyi *Seymowej* obu Izb d. 9 b. m. przeczytano *Najwyższą rezolucyą*. Główną jej treścią jest, aby Stany oświadczyły, jakie przedmioty uważają jeszcze za konieczne potrzebne do ułatwienia na teraźniejszym *sejmie*, i ile na to czasu potrzebować mogą. Odpowiedź w tej mierze ma być najpóźniej za 4 tygodnie podana *N. Cesarzowi*. Na wczorajszej sessyi przeczytano przełożenie w obu językach, i zapieczętowane pismo *N. Monarsze*.

A N G L I A.

Londyn dnia 9 września:

(*Journal de St. Petersburg.*)

Mehmed-Ali, *basza* *Egiptu*, otrzymał przez testament *Nababa* prowincyi *Karnaty*, w *Indyach*, jako protektor ziemi świętej, *Mekki*, *Medyny* i t. d. 50,000 talarów, do rozdania w pomienionych miejscach, równie jak rozmaite podarunki dla siebie, w szalach kosztownych, złotogłowach, muslinie haftowanym, a nadto zegarek złoty z ptakiem śpiewającym, wytworny łańcuch z pieczętkami z drogich kamieni, piękny zegar ścienny, lunetę zbliżającą, pierścień rubinowy, fuzyą dającą 24 wystrzałów raz po raz, bez nabijania, puginą i szablą bogato wysadzana. List *Nababa*, zapieczętowany ogromną pieczęcią, był oddany przez *P. Salt* jeźdźcy *konsole* angielskiego.

— Piszą z *Bagota* pod d. 18 czerwca:

„Wczorajsza noc była jedną z najokropniejszych, jakom kiedy przepędził. Graliśmy w karty, gdy zegar uderzył kwadrans na dwunastą. W tej chwili, poculiśmy wstrząśnienie ziemi, które wszakże nie było tak gwałtowne, iżby mogło sprawić nadzwyczajne jakie wrażenie; grać zatem nie przestawaliśmy. We 29 minut później, doświadczyliśmy powtórnego nągwałtowniejszego wstrząśnienia. Ściany domu strasznie zadziały, świece pospadały, a nasze krzesła i stoliki, powyrwane zostały, w tę i ową stronę izby. Zaledwieśmy ustać mogli na nogach, a tak podreptaliśmy, iż brakowało nam przytomności wyjść z domu; w istocie, byłem w duchu przekonany, iż dom pewno runie, nim z niego wyskoczymy, a zatem że na próżno byłoby się ruszać. Sklepienie wielkimi kawałkami padało na nas, a zerwanie się wielkiego zwierciadła, które wzięliśmy w tej chwili, za upadek części domu, powiększyło przestraszenie. W rzeczy samej trzęsienie było straszliwe, nigdy go nie zapomnę; ustało ono po 40 sekundach.

„Wybiegłszy na ulicę znaleźliśmy mnóstwo ludzi na kolanach, modlących się najgoręcej. Pobiegliśmy wszyscy do placu, na którym leży pałac. Znaleźliśmy tam tysiące osób na miejscu lub zbiegających się jeszcze; mężczyźni i kobiety, byli tak jak wyszli z łóżek, z narzucanem tylko okryciem; matki w strapieniu, przycisnęły swe dzieci do piersi; oycowie i bracia usiłowali je utulić; do koła tłumy kobiet wołały jedne drugich po imieniu, aby się zapewnić czy żyją. Rozpacz była powszechna. Nikt nie chciał powracać do mieszkania, a tysiące osób przepędziły całą noc na placu.

„Obiegłem miasto, dla przypatrzenia się wszystkim szkodom. Wiele domów zupełnie runęło; wielka ich liczba popękała od góry do dołu; jedno skrzydło katedry pękło od ziemi, aż do wieży. Ledwo jest dom w mieście, co by nie został uszkodzonym. Od r. 1805 nie pamiętają tak gwałtownego trzęsienia.

„Zdaje się być cudem iż trzy tylko osoby zginęły. Wielu tu bawiących, którzy byli w *Karakas* podczas wielkiego trzęsienia ziemi, powiada, iż niniejsze było nie równie gwałtowniejsze, lecz, że domy *Bagockie*, są trwale budowane, nie tak wielkiego przeto doznały uszkodzenia.“

— Dnia 19 września —

(z tejże gazety.)

Król *Jmć* spodziewany jest w *Eastcliffe Lodge*, pomieszkaniu letnim, położonem nad morzem, pomiędzy *Ramsgate* a *Broad-Stairs*, i zastosowanem do życia odosobnionego, w którym *Król* podoba sobie teraz. *Eastcliffe Lodge* było rezydencją *Królowej Karoliny*, podówczas *Xiężniczki Wallii*, a później mieszkaniem *margrabiego Wellesley*. Rozległy zwierzyńiec, opasany jest wysokim murem, wyjąwszy ze strony morza.

— Zeszłej środy *PPstwo Canning*, w towarzystwie *Lorda Henryka Hervey*, wyjechali do *Paryża*. Doniesiono już o ich przybyciu do *Calais*.

— Jeden z *Dzienników* angielskich zapewnia, iż *Xiąże Yorku*, ma uleść operacji pompowania wody.

— *Dzienniki* porównują *Lorda Gifford* zmarłego teraz, z *Lordem King*, który umarł za panowania *Jerzego II.* Oba się rodzili w *Exeter*; obojdu byli synami perfumowników. *Lord King* był wielkim kanclerzem angielskim, a *Lord Gifford* miał piastować ten urząd, gdyby był dożył. *Lord King* zostawał w sklepie swojego ocy do lat 18. Daleki krewny *Loka*, winien był trafowi, zamiar ocy, aby go ćwiczyć w prawie. Gdy raz sławny ów metafizyk odwiedzał perfumownika *Exeterskiego*, postrzegł zapal w młodym kuzynie do czytania, i pożytki ztąd odniesione; poradził więc ocy posłać młodzieńca do *Leydy*; za jego powrotem, zachęcił do kierowania się w palestrze *Londyńskiej*, gdzie rozpoczął zawód, który go doprowadził do **DODATEK.**

Wilno dnia 27 Września o. s. 1826 Roku.

dził do kanclerstwa. Spór z prokuratorem, u którego był za pisarza, skłonił Lorda *Gifford* do puszczenia się w zawód prawniczy, a zaniechania zamiaru osiągnięcia prokuratury Londyńskiej. Lord *King* we 30 roku obrany został członkiem parlamentu, r. 1699; w 1708 mianowano go notaryuszem Londyńskim (*recorder*), w 1714 pierwszym sędzią trybunału spraw potocznych, a w 1725, parzem, nareszcie tegoż roku kanclerzem Wielkiej-Brytanii. Złożył pieczęcie w r. 1733, a umarł w następnym. Lord *Gifford*, będąc przez lat kilka adwokatem, mianowany został jeneralnym adwokatem w 1817, a jeneralnym prokuratorem w 1824. Miał już zostać wice-kanclerzem, gdy ukończył swój zawód, na początku września 1826.

— Dnia 15 września —

(z Gazety Warszawskiej).

Ze skarg podanych tak Lordowi Prezydentowi tutejszey stolicy, jako też urzędowi policyjnemu, okazuje się, iż niejaki *John Campbell*, zmyślonemi listami Lorda *Cochrane* oszukał wielu młodych Anglików znakomitego rodu, którzy się niedawno własnym kosztem uzbroili i chcieli wejść w służbę Grecką. Uwięziony *Campbell*, mienił się officerem morskim Angielskim, zostającym w służbie Greckiej, i od każdego młodzieńca brał po 10 funtów szterlingów (400 zł: pol:) za umieszczenie.

Gazety tutejsze czynią uwagę, iż takieysuży, jaka tego roku panowała, nie było od roku 1762, w którym od dnia 3 maja aż do 19 lipca deszcz nie padał.

— Dnia 16 września. —

Słysząc, iż po rozpoczęciu nowego Parlamentu d. 14 listopada, podany będzie bil, względem wprowadzania zboża, a potem nastąpi odroczenie Parlamentu do Bożego Narodzenia. Głównemi przedmiotami, któremi się Parlament zajmie, mają być nadanie swobód Katolikom Irlandzkim i prawa zbożowe.

Handel towarami osadniczemi znacznie się zmniejszył; ale natomiast doniesienia z miast rękodzielniczych są pomyślniejsze. Nowe środki Ministrów, dążące do zniesienia zakazowego systemu zboża, napełniły radością klasy przemysłowe i ożywiły ich nadzieje. Odbyt na towary znacznie się powiększył, a w *Manchester* widac znowu dawny ruch i życie.

Tomasz Moore, wyda wkrótce żywot Lorda Byrona.

W Mobile (w Zjednoczonych Stanach Ameryki północnej) ukazała się żółta gorączka.

Kommodor Porter, objął naczelne dowództwo floty meksykańskiej.

T U R C Y A.

Stambuł dnia 25 sierpnia.

(z Dostrzegacza Austriackiego.)

Ciągle pracują z największym natężeniem nad pomnożeniem i wyćwiczeniem nowych wojsk. Dżebdżi (puszkarze) zostali oddaleni, a Bostandzów rozpuszczono, i mają być użyci przy nowej organizacji. Topczy (artyllerzyści) otrzymali mundury granatowe; officerskie są bogato złotem obśzyte. W stolicy i na prowincjach największa panuje spokojność.

Zdaje się, iż Kapitan basza odstąpił nateraz zamystów swych zdobycia wyspy *Samos*, któraby się pewnie była poddała, gdyby nie był się tak długo ociagał, aż pokazał się *Sachturi* z częścią floty. Naczelną ten Admirał odparł dnia 21 lipca i 3 sierpnia Greków ze statkami palnemi, a zatopiwszy własnym okrętem Admiralskim 2 statki palne, wysadził część wojska lądowego, na okręcie swym znajdującym się w porcie *Sajadżick* (w zatoce *Scala-Nuovo*) na ląd, przepłynął d. 8 kanał *Scio*, i wieczorem tegoż dnia rzucił kotwi-

ce koło *Mitylene*, dokąd d. 9 cała flotta udała się za nim. Zamtąd posłał 4 brygi do *Vücla*, aby tamże część jego wojsk lądowych, niemogących znieść morza, wysadziły, którym udzielił rozkaz połączenia się z innemi wojskami będącemi w *Sajadżick*. On sam znajdował się d. 15 jeszcze w *Mitylene*, oczekując odpowiedzi dwóch Tatarów, których posłał do *Stambułu*.

Z Morei i Archipelagu nie mamy, dla trwających od niejakiemu czasu wiatrów, żadnych wiadomości. Ze *Smyrny* donoszą pod dniem 18 b. m., iż naczelną dowódca potęgi morskiej Austriackiej Jenerał Margrabia *Paulucci*, który w końcu zeszłego miesiąca udał się do *Nauplii*, w każdej chwili tam jest spodziewany, i przed oddaniem się z *Tine*, oznajmić kazał naczelnikom tej wyspy, iż ich czyni odpowiedzialnemi za wyrządzane dotychczas tak często gwałty i uszkodzenia na osobach tam osiadłych katolików, i że za powrotem swym w tameczne strony, za każde tego rodzaju bezprawie, ścisłego żądać będzie zadosyć uczynienia.

Powietrze morowe w tutejszey stolicy ciągle wzrasta; w ostatnich 14 dniach umarło kilkaset Greków, Ormian i Żydów; mniej takowe panuje teraz między Turkami. Użyto niektórych środków zapobiegających rozszerzeniu się powietrza między nowemi wojskami, oddzielając chorych, i mieszcząc ich w osobnych szpitalach; zdaje się, iż pierwsze przez to uczyniono kroki do zaprowadzenia instytutów kwarantanny w stolicy.

— Dnia 30 sierpnia. —

Dnia 25 b. m. wieczorem wkrótce po odejściu ostatniej poczty, otrzymała Porta przez kilku Tatarów Seraskiera *Reszyd* Baszy, wiadomość o wzięciu *Aten* d. 15 sierpnia, po zaciętych odporze ze strony załogi, którą po większej części w pień wycięto. *Goura* zamknął się w *Acropolis*, które ma być na długi czas dostatecznie w żywność opatrzone. Porta nie tyle dba o wzięcie niewarownych *Aten*, ile o dobrowolne poddanie się 52 wiosek i różnych miejsc w *Attyce*, które złożyły przez deputowanych hołd Seraskierowi, z zapewnieniem, iż będą spokojnemi.

Ciągle północne wiatry przeszkadzają dotąd nadesłaniu wiadomości z Archipelagu; z tém wszystkiem twierdzą tu, iż Kapitan basza po naprawieniu swoich dwóch uszkodzonych okrętów, opuścił stanowisko *Mityleny*, aby znowu uderzyć na *Samos*.

Dzień dzisiejszy przeznaczony był do zwinienia obozu, rozłożonego od półczwarta miesiąca na pierwszym dziedzińcu seraju, i do uroczystego przeniesienia chorągwi proroka. Lecz radość dnia tak tęskliwie oczekiwanego, jako chwili przywrócenia zupełnej spokojności, została gorczą zaprawiona przez inne smutne zdarzenie. Pożar, który przypadkowo wybuchnął w pobliskości Bagdże Kapussi (ogrodowej bramy) w piekarni, ogarnął tak mocno wszystko około siebie, przy gwałtownym wietrze północnym i niedostatku wody, dla ciągłej posuchy, że wszelki ratunek i rozporządzenia były przez długi czas bezskuteczne, a wielka przestrzeń miasta od portowego brzegu aż do wielkiego meczetu Sultana *Osmana* i Sultana *Baiasida*, zamtąd zaś aż do murów seraju i wzdłuż niego, aż do morza Marmory na dół, stała się pastwą płomieni, z wielu pałacami bogatych Turków i bazarami. Sultán kazał otworzyć drzwi serajowe, aby nieszczęśliwym pogorzelcom dać sposobność uratowania tam swoich majątków. Wszyscy Ministrowie, mając na czele Wielkiego Wezyra i Seraskiera, byli bez przerwy zajęci kierunkiem sikawek; całe wojsko stanęło pod bronią. Zapewniają, iż przy tém wydarzeniu panował porządek, jaki tylko w podobnym razie być może; jednakowoż nawet około północy nie udało się zupełnie położyć tamy płomieniom we wszystkich miejscach.

HISZPANIA.

Madryt d. 5 września.

(z Gazety Warszawskiej).

Słysząc, iż listy, przywiezione z Paryża przez gońca, z którym Pan Salmon udał się do Ildefonso, donoszą, iż gabinet francuzki uznał bezwarunkowo nowy kształt rządu w Portugalii.

Nienustrzony obrońca twierdzy Callao, brygadyer Rodil, przybył nareszcie do Europy. Wsiadłszy w Lima na okręt *Rising Star*, zatrzymał się w Rio-Janeiro, zkąd w 68 dni stanął w Korunie. Dostojny ten obrońca praw swojego Monarchy, wysiadł na ląd dnia 14 sierpnia w towarzystwie 118 podróżnych po większej części wojskowych, którzy równie opuścili tę ziemię, wystawioną dziś na despotyzm Boliwara. Kopinger w St. Juan d'Ulloa a Rodil w Callao, dowiedli swoim świetnym przykładem, co mogą wierność i męstwo. Z szczupłą osadą, ale poświęconą dla swej oyczyzny, przez kilka lat opierali się oni przewadze buntu. Jeżeli los ich zawiódł, wynagrodzi im to szacunek i podziwienie całej Europy, która w milczeniu patrzyła na ich waleczność i prawość. Postępowanie tych mężnych dowódców i chlubna nagroda, jaką odbierają dziś za nie, ukazują uderzające przeciwieństwo, z postępowaniem zdrajców, którzy wydali okręt *Azay*, zamordowawszy wprzód Kapitana dowodzącego na nim. Pierwsi są rojalisci; drudzy liberalistami się zowią.

Król Jmé mianował walecznego obrońcę Callao, Don Jose Ramond Rodil, Marszałkiem polnym i Komendorem orderu Amerykańskiego Izabelli.

WŁOCHY.

Rzym 3 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Eskadra Algierska, złożona z 13 okrętów, krąży od kilku tygodni przy brzegach zachodnich Włoskich; podzielona jest na 4 oddziały, które każdy okręt, jaki spotkają, zatrzymują i przetrzasują. Zabrali już dwa okręty Rzymskie, a Oyciec S. miał wezwać pomocy Francyi, i przeznaczyć port *Civita-Vecchia* na miejsce zebrania się okrętów Francuzkich.

Wedle Bulli Oyca S. pod dniem 12tym maja r. b. która dnia 11 lipca ogłoszona została, siedlisko zakonu S. Jana Jerozolimskiego, czyli grobu Chrystusowego (Maltńskiego) przeniesione zostało z *Catania* (w Sycylii), do *Ferrary* (miasta w kraju Papieskim).

NIDERLANDY.

Bruxella d. 20 września.

(z Gazety Warszawskiej.)

Niedawno przybył do kraju naszego kadet morski z Grecyi i donosi, iż Pułkownik *Rothier* z Antwerpii, mający sobie polecone szukania starożytności na wyspach Archipelagu, był dwa razy w Atenach, i za szczególnem pozwoleniem tymczasowego rządu Greckiego, zwiedził cytadelę, która od zaczęcia teraźniejszej wojny jest zamkniętą dla wszystkich cudzoziemców. Zrobił rysunki szczątków świątyni *Minerwy*, *Temidy* i t. d. Na wyspie *Rhodus* poleciał Panu *Witderek* z Antwerpii, aby odrysował wszystkie pomniki dawnego zakonu S. Jana Jerozolimskiego, zwanego teraz zakonem Maltańskim, o czém od 3ch wieków nikt nie pomyślał. P. *Rothier* chce niezwłocznie powrócić, i szacowny swój zbiór przeznaczyć dla użycia akademii krajowych. Dzieło jego z dołączonemi rysunkami będzie mogło być uważane za dalszy ciąg *Historii Kawalerów Maltańskich*, wydanej przez Xiedza *Vertot*.

1 W Izbie Skarbowey Gubernii Grodzieńskiej odbywać się będzie w dniach 20, 21 i 23 następującego miesiąca oktobra r. b. licytacya: 1mo) na utrzymywanie od dnia 1go julii 1827 po dzień 1wszy julii 1830 roku Stacyów Pocztowych w Gubernii Grodzieńskiej znajdujących się, 2do) na dostarczenie dla potrzeb wojennych świec łożowych pudów 500 i 3tio) na dostarczenie do Łagierów w Powiecie Grodzieńskim przy miasteczku Skidlu położonych, drzewa opałowego sążni kubieźnych 500. Przeto kaźden zyczący przyjąć na siebie utrzymywanie Stacyów Pocztowych, lub dostarczenie świec i drzewa, zechce przybyć do licytacji na powyższe terminy, z dostatecznemi kaucyami. Datt w Grodnie d. 24 septembra 1826 r.

Grodzieński Cywilny Gubernator M. Bobiałyński.

1 Od Magistratury Powszechney Opieki Gubernii Litewsko Wileńskiej zawiadamia się: iż na postawienie w Mieście Wilnie na rzece Wilii nowego mostu, na tém samém miejscu gdzie dopiero istnieje stary Zielonym nazywający się, na tychże samych arkadach czyli izbiach, podług zformowanego do tego osobnego planu i opisanja, naznaczone do publicznych targow trzy terminy, pierwszy 22, drugi 23, a trzeci i ostateczny 26 dnia nowembra miesiąca teraźniejszego 1826 roku, przeto zyczące osoby wziąć na siebie postawienie takowego mostu, zechcą jawić się na pomienione terminy do teyże Magistratury Powszechney Opieki z dostateczną ewikcyą w proporcji mającey się zaliczyć na to summy, gdzie i kondycye do tego służące objaśnionemi im będą; wedle zaś Sumiety przez Gubernińskiego Architekta sporządzoney, wyrachowano na zbudowanie takowego mostu 78,876 rubli 54 kopiejek assygnatami.

Непременный Членъ Приказа и Кавалеръ Пётръ Клейсшъ.

Секретарь И. Солиманъ.

Начальникъ Стола Губернскій Секретарь Куликовскій.

1 JPan Timoteusz Kuczyński ma honor uwiadomić *Przeswietną Publiczność* w Wilnie; iż przed odjazdem swoim z tutejszego Miasta będzie miał zaszczyt w dniu 2 października 1826 roku dać w tutejszey Sali Ratuszowey Koncert na Skrzypcach.

Programma Koncertu oznaymiona będzie przez Afisze.

Nowe dzieła.

2 O dyamencie czyli węgliku przez Stanisława Żugarzewskiego Kand. fil. w Wilnie w Drukarni XX. Missionarzow. Można tego dziełka dostać w księgarniach, JPP. Zawadzkiego, Moritza i Żółkowskiego.

Wolno drukować dnia 14 września 1826 roku Cenzor Ignacy Reszka.

Pozwolono drukować: Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

1 Niżej podpisany nabyłem wiecznością folwark Goykiszki ze wsią Poberze z ludnością i z całą przynależnością w powiecie Upitskim w parafii Pozwolskiej położony od W. Otto von Haarena Kapitana Woysk Rossyiskich za prawem wieczystym w r. 1826 augusta 1 mnie wydanym, żeby nabycie takowe było wiadome powszechności, żeby na ten majątek przez iuryzdatora, i przez nikogo obcego niebyły długi zaciągane, żeby mający pretensye do Goykiszek przed wydaniem mnie Prawa nastąpi, raczyli objawić w tymże folwarku w przeciągu roku terazniejszego, i żeby po wyjściu lat trzech od daty nastania mojego dziedzictwa za żadne stosunki dawne miane do iuryzdatora nie byli pociągani, przez gazety Kuryera Litewskiego ogłosić postanowiłem. Datt 1826 7bra 20.

Fryderik Adolf Baron von Schilling-Adeling. Kapitan woysk Rossyiskich.

Takową awizacyą wolno drukować świadczy d. 27 września 1826 r. Cenzor Radzca Stanu Jgnacy Reszka.

1. Niżej podpisany mając pewną wiadomość o summach należnych do aktorstwa WW. Karoliny i Malwiny Andersonównien, przebywających niegdyś w Gubernii Kurlandskiej, a później w St. Petersburgu, dla dobra ichże własnego, życzy byż uwiadomionym, azali pomienione Karolina i Malwina Andersonówny jako panny lub jako męczatki, same, lub ich prawni suksessorowie znajdują się w życiu, i gdzie przebywają? w przypadku zaś zycia onych pannami, a po za mąż pójściu ich suksessorów, podpisany wzywa i prosi każdego wiedzącego o życiu lub zgonie Karoliny i Malwiny Andersonównien, albo po ich za mąż pójściu ich suksessorów, o przystanie, jeśli żyją jedni lub drudzy niemylny wiadomości, jeśli pomierali, rzędowych metryk pogrzebowych do miasta Wilna pod adresem podpisanego. Przy czém podpisany żarcza powrot wszelkich wydatków na pomienione formalności, i na pocztę tożż się mogących. Działo się w Wilnie roku 1826 miesiąca septembra 24go dnia. Wileńskiego Guberskiego Rządu Sowiećnik i Kawaler Otto Anderson.

Dopzwała się drukować. D. 25 września 1826 roku. Leon Borowski Cenzor.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

2 Ошъ Юрбургской Таможни объявляется, что въ оной хранятся деньги, сдвдующія въ награду за конфискацію лошадей съ повозками бывшихъ подъ извозомъ поваровъ, задержанныхъ въ 1820 году, разными лицами, мѣсно пребыванія коихъ Таможнѣ неизвѣстно, а именно: бывшимъ объззчикамъ: Грабовскому, Гедговду и Миниху, каждому по 75 р. 45½ коп. почему и имѣють выше означенные лица, а въ случаѣ смѣрши, ихъ наслѣдники для полученія ихъ денегъ явились въ Юрбургскую Таможню сами, или прислали повѣренныхъ въ установленные закономъ сроки, по истеченіи коихъ, если никто къ полученію не явился, то деньги осмашлены будутъ для причисленія къ Казеннымъ доходамъ.

За Секретаря Викторъ Карловичъ.

ОГЛОСЗЕНИЕ.

2 Od Jurborskiej Tamożni ogłasza się, iż w niej chowają się pieniądze, należące w nagrodę za konfiskatę koni z powozkami będącemi pod towarami, zatrzymanemi w roku 1820, różnym osobom, których miejsce przebywania tamożni nie jest wiadome, a mianowicie: byłym objeżdżczkom Grabowskiemu, Giedgowdowi i Minichowi każdemu po 75 rubli 45½ kopejek; zatem wyżej pomienione osoby mają sami, lub w przypadku ich śmierci, suksessorowie, dla odebrania tych pieniędzy przybyć do Jurborskiej Tamożni, albo

przysłać pełnomocników w terminie prawnym, po upłynieniu którego, jeśli nikt do odebrania niejawi się, pieniądze te dołączają się do skarbowych dochodów.

Za Sekretarza Wiktor Karłowicz.

2 Przybytemu ze wsi do Wilna W. Franciszkowi Gorskiemu, zbiegł służyący roku 1826 miesiąca września 4 dnia, lat 17, urody sredniej, włosu ciemnego, wzroku niskiego, oczu błękitnych, twarzy okrągawey, nosa krótkiego, zowiący się Maciej Paczkowski lub Maćko. Jesliby był złowiony w Wilnie trzeba się z tém zgłosić do W. Kaczyńskiego, mieszkającego w Domu Kangisera Słosarza, lub do Sądu Niższego, a ten odeszle w Powiat Brastawski do Majątku Adamowa W. Sędziego Adamkowicza, gdzie wyż wspomniony Maćko jest w skaski wpisany.

2 W domu suksessorów Nizzkowskich przy Ulicy Sawicz położonym, znajduje się do najęcia rocznie lub półrocznie wygodny apartament od ulicy, życzący w nim mieszkać, dla umowy raczy udać się do JP. Rudaka w tymże domie na dole po lewey ręce mieszkającego.

2 Niżej własną ręką podpisany podaje do wiadomości, iż mam schedę z dekretu exdywizorskiego w domu Krzywobłockiego na przeciw klasztoru XX. Bazylianów, trzy pokoje, przedpokój, kuchnia, szpiżarnia, łazienka. Ktoby życzył na arendę lub nabyć na wieczność ma zgłosić się do domu Siekierzyńskich za Ostrą Banią, tam informacją weźmie. 1826, 7bra 22 dnia.

Franciszek Mączynski b. Assesor.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszey gubernii w rosieńskim powiecie, za nieokazanie na piśmie świadectw Adam Burszteyn; który na egzaminie w tamecznym Niższym Ziemskim Sądzie powiadał, iż za paszportem danym przez Memelskiego Konsula w r. 1823 februaryi 25 dnia za N. 186 przybył do Rossyi, i po zjawieniu jego w tym sądzie, jak się po sprawie okazało, tegoż roku marca 21 dnia za N. 2085, szedł w tymże roku w miesiącu junii, dla szukania zarobku, do miasta Wilna, lecz na drodze pomieniony paszport u niego skradziono; zatem Rząd Guberski o tym Burszteynie zrobił postanowienie, między innemi, dla odzyskania wyżej pomienionego zgubionego przez Burszteyna paszportu, i dostawienia go do tego Rządu, umieszcza to ogłoszenie w gazecie. Dnia 20 septembra 1826 roku.

Sowiećnik i Kawaler Iskrzycki.

Sekretarz Lubański.

Powyczyk Szczęsnowicz.

3 Kopia postanowienia Szlacheckiej Opieki Powiatu Wołkowyskiego roku 1826 miesiąca września 1 dnia w Zurnale zapisanego, dla opublikowania razy trzy w gazetach Kuryera Litewskiego.

W zaskutecznienie Jego Imperatorskiej Mości Ukazu z Rządu Gubernialnego Grodzieńskiego pod dnem 19 sierpnia r. b. za N. 23,154 wyszłego, Szlachecka Opieka Powiatu Wołkowyskiego, wypuszcza przez publiczną licytacją schedę w majątku Teolinie w tutejszym powiecie położoną, z dusz rawiskich 16, z gruntami, sianożęciami z zabudowaniem i usiewem, czyniącą rocznego dochodu podług przeszlorocznego arędownego kontraktu rubli assygnacyjnych 500 do zesłego Aleksandra Grafa Grabowskiego Podkownika Leyb Gwardyi Jegierskiego Pułku należną, w arędę na tyle lat za gotowe z góry pieniądze, ile potrzeba okaże, na cel uspokojenia pretensyi Leyb Gwardyjskiego Jegierskiego Pułku w illości rubli as-

sygnacyinych 4,266 kopiejek 30 wynoszący. Licytacya odbywać się będzie w Szlacheckiej Wołkowyskiej Opiece w dniach 25, 27 i 30 października r. b. do uczestniczenia które wszystkie ochoczych ninieyszym wzywa. (Zurnał podpisali) Prezydent Ziemski i Kawaler Jerzy Olendzki, Kallixt Zyliński Sędzia Ziemski Wołkowyski, Władysław Bronic Sędzia Ziemski Wołkowyski.

Zgodność z Zurnałem poświadczam: Zastępujący Marszałka Chorąży Wołkowyski Adam Bychowicz.

3 Roku 1826 augusta 28 dnia Sad Taxatorsko Exdywizorski masy funduszu WJPana Justyna Kwinty Majątku Wedereliszek w Powiecie Brastawskim przez ninieyszą awizacyą wszystkie interessowane strony zawiadamiając, iż niezawodnie w dniu 10 miesiąca 8bra roku idącego całą sprawę za remissą Sądu Ziemskiego Brastawskiego do rozpoznania poruczoną oczwiscie weźmie do namowy, że na niestawiające strony zapisze amissą tym obwieszczeniem zastrzega.

Anzgary Masłowski Ziemski Brastawski Prezydent.

Antoni Prewysz Kwinta Sędzia Ziemski Brastawski Exdywizor.

Michał Hryncewicz Ziemski Brastawski Sędzia.

3: Oswiadczenie imieniem UUr. Mateusza i Karoliny z Wołodzków, rodziców, Józefa syna, Antonowiczów Chorążstwa Zawil., zanoszą się z następnego wydarzenia: w roku przeszłym, gdy W. Michał Hołownia Sędzia Gran. Zawil., posydywał od brata swojego Benedykta Hołowni folwark Rudoszany, będąc z żoną swoją w majątku naszym Swiranach, ostrzegał że „synowco-
„wie Jego Konstanty i Felicjan Hołowniowie między sobą bracia rodzeni, pokłóciwszy się, jeden drugiemu różne nieprzyzwoitości zarzucali, między jakowemi Konstanty domówił Felicjanowi, że rękę Pani Antonowiczowej sfabrykował, na co Felicjan odpowiedział: iż tak trzeba było „zrobić.“ Następnie, skorośmy się dowiedzieli, że Felicjan Hołownia zakupił w Kaznaczeystwie Zawil. papieru herbowego na pisanie obligów do illości 12,000 rubli srebrnych, uprzedzeni o odgrożonej fakcyi, chcieliśmy wczśnie przeciw zayść mogącym pismom protestować się; lecz uwaga łatwego pokonania fałszu w obrazie praw i słusności, wstrzymała nas docześnie od tey ostrożności, dopiero zaś, znajdując w Dodatku Gazety Kurjera Litewskiego pod dniem 2gim idącego augusta, Imieniem JW. Konstantego Hrabi Tyzenhauza Pułkownika woysk polskich, Kamerjunkra CESARSKIEGO i Kawalera, umieszczone oswiadczenie, z którego informując się; że Felicjan Hołownia Sędzia Graniczny Zawileyski sfabrykował dla siebie oblig na rubli srebrem 300, jakoby przez Hrabi Tyzenhauza wydany, przelał Zydowi Abramowi Morgieysteynowi, i że ma więcej podobnych inskrypcyi, bardziey utwierdzeni zostalismy o prawdziu ostrzeżenia W. Michała Hołowni, zwłaszcza, gdy i drugi stryja rodzony W. Jan Hołownia Rotmistrz, po odkrytej faciendzie obligu Hrabi Tyzenhauza, powróciwszy z Miasta Wilna, zawczora, to jest 9 augusta przybył do Swiran i nam doniósł, że „Skoro już zaszła skarga na Felicjana Hołowni, zyd Abram Morgieysteyn przychodził do W. Jana Hołowni jako do stryja, radząc się: Czy w ugodzie zamiany obligu Hrabi Tyzenhauza pro

„persoluto danych przez jego Felicjanowi pieniędzy, czy może przyjąć obligi na WW. Swięteckich i Antonowiczach, które Felicjan Hołownia i matka jego chcą przelać? Na jakowe pytanie W. Jan Hołownia zapewnił żyda, że i te muszą być sfabrykowane, Wszystkie opisane okolicznosci stawiając nas Antonowiczów w obawie, azali się nie pojawiają jakowe na imie nasze sfabrykowane skrypta! do wczesnego uniewinnienia się dają pobudkę, w celu jakowym publicznie i sumiennie objawiamy, że nie tylko nie Felicjanowi Hołowni i jego matce nie jesteśmy winni, ale nadto u wszystkich Hołowniów nigdy żadney pożyczki nie czyniliśmy, owszem zeszy Benedykt Hołownia, żyjąca jego żona i dzieci nam są dłużni, jak świadczą dekreta i własnoręczne pisma, a tak, jesliby się w rękę Hołowni Felicjana i jego rodzoney familii, lub od nich u kogokolwiek znalazły jakie nasze niby inskrypcye, te wszystkie nie mogą być rzetelne, lecz sfabrykowane, gdyby przeto nikt od powyższych osób w imieniu naszym tworzonych skryptów nie nabywał i nie przyjmował, ostrzegamy, iż nikomu bez uprzedzonego z nami zgłoszenia są o prawdziu dokumentów, za żadnym przekazem satysfakcyi jako nie obowiązani czynić nie będziemy, zapewniamy, zaś kar właściwych dopominać się nie zaniedbamy. Pisano roku 1826 augusta 11 dnia, jako Plenipotent za JWW. Antonowiczów podpisuję. Mateusz Boksański Regent Graniczny P. Zawileysk.

Roku 1826 miesiąca augusta 11 dnia przed Aktami Ziemskimi Powiatu Zawileyskiego, stawając osobiście W. Jmci Pan Mateusz Torpth Boksański Adwokat i Regent Graniczny Powiatu Zawileyskiego, ninieysze oswiadczenie w Imieniu JWW. Antonowiczów na Felicjana Hołowni uczynione, dla umieszczenia w protokuł potoczny podał, przyjąłem i że jest wpisane, świadczę Franciszek z Szwab Szwański Ziemstwa Zawileyskiego Regent.

Takowe oswiadczenie dozwolono drukować dnia 14 września 1826 roku Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

3 Nadworny Sowietnik Karol Horehład po zeyściu s. p. Eleonory Horehładowej Kollekckiej Sekretarzowej, z woli jej testamentu prawem upoważnionego, nad jej nieletnim potomstwem i majątkiem obrany za opiekuna; wzywa wszystkich zeszeley kredytorów i debitorów, jak równie i tych, którzyby mieli jakie interessa, pretensye lub jej własności jakiekolwiek do niej tyczące się i przynależne, iżby w terminie prawnym sami, lub przez swych umocowanych, jedni z jasnymi i prawnymi swych pretensyow dowodami, a drudzy z opłatą należnościow i uiszczeniem się zgłosić się raczyli do niego, mieszkającego w Petersburgu 1szej Admiralicyynej Części 3 Kwartalu w domie Demidowa N. 66, wszystkie zaś plenipotenecye jakieby komu przez zeszy Horehładowej były wydane, są nie ważne. Karol Horehład Nadworny Sowietnik służący w Kontroli Państwa.

Dozwala się drukować dnia 14 września 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu. Ignacy Reszka.

Od dnia 1 następującego miesiąca października zaczyna się prenumerata na ostatni kwartał roku bieżącego. Cena zwyczajna rubli 2 kop. 25.